

Wzór oznaki organizacyjnej funkcjonariuszy Urzędu Ochrony Państwa noszonej na rękawie

Wzór oznaki organizacyjnej funkcjonariuszy Urzędu Ochrony Państwa noszonej na kołnierzu

134

UCHWAŁA Nr 86 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 czerwca 1991 r.

w sprawie zasad przewozu ładunków pocztowych kolejami.

Na podstawie art. 54 ust. 4 ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz. U. Nr 86, poz. 504) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Uchwała określa zasady przewozu ładunków pocztowych państwowej jednostki organizacyjnej „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, zwanej dalej „pocztą”, przez przedsiębiorstwo państwowe „Polskie Koleje Państwowe”, zwane dalej „koleją”.

§ 2. Ilekroć w uchwale jest mowa o:

- 1) ładunku pocztowym, rozumie się przez to przesyłki w zamkniętych workach (pakietach) oraz przesyłki odprawiane luzem po przygotowaniu ich do wymiany przez pocztę,
- 2) wagonie osobowym, rozumie się przez to również wagon w elektrycznym zespole trakcyjnym.

§ 3. Przewozy ładunków pocztowych kolejami obejmują wszystkie przedmioty przyjęte do przewozu w obrocie

krajowym i międzynarodowym zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 4. 1. Ładunki pocztowe są przewożone:

- 1) w wagonach pocztowych należących do poczty,
- 2) w wagonach osobowo-pocztowych i bagażowo-pocztowych należących do kolei i poczty,
- 3) w wagonach kolejowych: osobowych, bagażowych i towarowych należących do kolei.

2. Kolej jest obowiązana zaspokajać potrzeby przewozowe poczty przez prowadzenie:

- 1) stałych pociągów pocztowych,
- 2) w stale kursujących pociągach pasażerskich (osobowych, pospiesznych i ekspresowych) wagonów pocztowych lub bagażowo-pocztowych.

3. Kolej jest obowiązana do:

- 1) dostarczania do przewozu ładunków pocztowych krytych wagonów towarowych, które mogą kursować w składach pociągów pasażerskich,
- 2) przewozu ładunków pocztowych w wagonach bagażowych z przedziałem, schowkiem lub wydzielonym miejs-

cem dla tych ładunków, pod bezpośrednim nadzorem pracowników kolei lub poczty,

- 3) wyznaczania w wagonach osobowych przedziałów, schowków lub miejsc do przewozu przesyłek pocztowych, pod nadzorem pracowników kolei lub poczty.

§ 5. 1. Ładunki pocztowe przewozi się w wagonach pocztowych, przedziałach pocztowych oraz w wagonach towarowych odpowiednio zamkniętych lub pod nadzorem pracowników poczty.

2. Przewóz ładunków pocztowych w wagonach kolejowych może odbywać się pod nadzorem konduktorów-rozdawców, a w pociągach bez tych konduktorów — tylko w wypadku, gdy wymogi służby kolejowej pozwalają na pełnienie tych czynności również przez innych pracowników.

3. W przedziałach służbowych elektrycznych zespołów trakcyjnych przewóz ładunków pocztowych może odbywać się pod nadzorem kierownika pociągu.

4. Kolej wyznacza swoich pracowników do pełnienia, w obrębie stacji kolejowych, czynności związanych z przeładunkiem ładunków pocztowych, o ile prace te nie będą naruszały interesów służby kolejowej.

§ 6. 1. Poczta jest obowiązana do ochrony ładunków pocztowych, przewożonych pod nadzorem pracowników poczty.

2. Kolej jest obowiązana do ochrony:

- 1) ładunków pocztowych przewożonych pod nadzorem pracowników kolei w schowkach wagonów bagażowych albo w wagonach pocztowych i kolejowych bez konwoju pocztowego lub kolejowego,
- 2) próżnych wagonów pocztowych przesyłanych bez konwoju pracowników poczty oraz próżnych wagonów pocztowych znajdujących się poza bocznkami pocztowymi.

Rozdział 2

Plany przewozu ładunków pocztowych kolejami

§ 7. 1. Kolej ustala rozkłady jazdy pociągów pasażerskich i pocztowych w porozumieniu z pocztą i z uwzględnieniem potrzeb służby pocztowej oraz możliwości eksploatacyjnych kolei.

2. Poczta opracowuje, na każdy okres obowiązywania rozkładu jazdy pociągów, wielowariantowe plany przewozów pocztowych, określające pociągi, linie kolejowe lub ich odcinki, na których będą się odbywały te przewozy; poza stałym planem przewozów opracowuje się plany dodatkowe (warianty) na okresy wzmożonych przewozów ładunków pocztowych i zmian obiegu składów pociągów.

3. Warunki wykonania planu przewozów pocztowych są uzgadniane przez pocztę z koleją w ramach prac nad ustalaniem rozkładów jazdy pociągów i planu obiegu ich składów.

4. Dodatkowy plan przewozów poczta może wprowadzić po uprzednim uzgodnieniu z koleją.

5. Kolej jest obowiązana uwzględniać, w miarę możliwości techniczno-ruchowych, wnioski poczty dotyczące:

- 1) zatrzymań pociągów na stacjach,
- 2) czasu postoju niezbędnego do przeprowadzenia wymiany ładunków pocztowych.

6. Obieg wagonów bagażowych i osobowych z przedziałami pocztowymi oraz wagonów bagażowych ze schowkami pocztowymi powinien odpowiadać potrzebom poczty.

§ 8. 1. Poczta ustala z koleją szczegółowe plany poddawania i postoju pociągów oraz wagonów do wykonania czynności ładunkowych ładunków pocztowych, a także warunki przyłączania wagonów pocztowych na stacjach pośrednich — na każdy okres obowiązywania rozkładu jazdy pociągów.

2. Dokonanie przez kolej zmiany planów i warunków, o których mowa w ust. 1, wymaga każdorazowo uzgodnienia z pocztą.

§ 9. 1. Przewóz ładunków pocztowych według ustalonego planu odbywa się na podstawie wykazu ładunków.

2. Nie objęte planem przewozy ładunków pocztowych w wagonach dodatkowych i przewozy próżnych wagonów pocztowych odbywają się na podstawie listów transportowych.

§ 10. 1. Kolej powiadamia pocztę z odpowiednim wyprzedzeniem o zamierzonych zmianach rozkładu jazdy pociągów pasażerskich, naruszających ustalony plan przewozu ładunków pocztowych.

2. W razie wprowadzenia zmian, o których mowa w ust. 1, kolej zapewnia, na wniosek poczty, przewozy ładunków pocztowych w innych pociągach uzgodnionych z pocztą.

Rozdział 3

Wykonanie przewozu ładunków pocztowych

§ 11. Wagony pocztowe, wagony kolejowe z przedziałami pocztowymi oraz wagony towarowe, używane do regularnych przewozów ładunków pocztowych, włącza się do składu pociągów zgodnie z ustalonym planem przewozu ładunków pocztowych, zawartym w rozkładzie jazdy pociągów.

§ 12. 1. Wymiana ładunku pocztowego na stacjach odbywa się w czasie planowego postoju pociągu i nie może spowodować przedłużenia planowego czasu postoju pociągu z powodu niezakończenia wymiany ładunku pocztowego.

2. Jeżeli nie upłynął planowy czas postoju pociągu, nie może nastąpić przyspieszenie jego odjazdu przed dokonaniem pełnej wymiany ładunku pocztowego.

§ 13. 1. Jeżeli kursujący według ustalonego planu wagon pocztowy lub kolejowy z przedziałem pocztowym nie może być włączony do składu pociągu lub musi być z niego wyłączony z powodu uszkodzenia, kolej jest obowiązana

włączyć do składu tego pociągu inny wagon pocztowy lub wagon towarowy albo wyznaczyć w wagonie osobowym oddzielny przedział lub miejsce w wagonie bagażowym do przewozu ładunku pocztowego.

2. W razie braku możliwości zapewnienia przewozu całego ładunku pocztowego w sposób, o którym mowa w ust. 1, kolej zapewnia w pierwszej kolejności przewóz odesytek listowych i czasopism, a następnie zapewnia środki do przewozu pozostałego ładunku najbliższym pociągiem do stacji wskazanej przez pocztę.

3. W razie braku wagonów pocztowych, kolej dostarcza pocście wagony bagażowe lub osobowe, odpowiednie dla danego rodzaju i wielkości ładunków pocztowych.

4. Jeżeli kolej nie może zapewnić obiegu wagonów z przedziałami pocztowymi w określonych przez pocztę pociągach, kolej wydziela służbie pocztowej odpowiednie miejsca, w zależności od wniosku poczty, w wagonie bagażowym lub osobowym.

§ 14. 1. W razie awarii pociągu przewożącego ładunki pocztowe, kolej jest obowiązana:

- 1) zapewnić pomoc w zabezpieczeniu ładunku pocztowego oraz udzielić innej niezbędnej pomocy,
- 2) zawiadomić bezzwłocznie o awarii najbliższy urząd pocztowy.

2. W wypadku określonym w ust. 1 dalszy przewóz ładunku pocztowego odbywa się zgodnie ze wskazówkami poczty.

§ 15. 1. Kolej informuje pocztę o wszelkich nieprawidłowościach w kursowaniu pociągów przewożących ładunki pocztowe oraz o przywróceniu planowanego kursowania pociągów.

2. Kolej jest obowiązana informować niezwłocznie pocztę o przejściowym zawieszeniu ruchu pociągów lub prowadzeniu go innymi liniami.

Rozdział 4

Przepis końcowy

§ 16. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. K. Bielecki*

135

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 24 maja 1991 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zasad obliczania oraz trybu zwrotu podatku obrotowego przy sprzedaży przez jednostki gospodarcze produktów i usług na eksport.

Na podstawie art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1987 r. Nr 12, poz. 77, z 1989 r. Nr 3, poz. 12, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443, z 1990 r. Nr 21, poz. 126 oraz z 1991 r. Nr 9, poz. 30) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 28 marca 1986 r. w sprawie zasad obliczania oraz trybu zwrotu podatku obrotowego przy sprzedaży przez jednostki gospodarcze produktów i usług na eksport (Monitor Polski Nr 12, poz. 82) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 w ust. 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) jednostce gospodarczej — rozumie się przez to jednostkę gospodarki uspołecznionej, określoną w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1987 r. Nr 12, poz. 77, z 1989 r. Nr 3, poz. 12, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443, z 1990 r. Nr 21, poz. 126 oraz z 1991 r. Nr 9, poz. 30),”

b) pkt 2 skreśla się,

c) dotychczasowy pkt 3 oznacza się jako pkt 2, a wyrazy „w tym także na cele eksportu wewnętrznego” skreśla się;

2) w § 2:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zwrot podatku obrotowego przysługuje także jednostkom gospodarczym w razie sprzedaży na eksport towarów zakupionych bezpośrednio od producentów, w jednostkach handlu lub z importu, nabytych po cenach uwzględniających podatek obrotowy lub od których podatek został pobrany przez urzędy celne. Zwrotowi podlegają wówczas kwoty podatku obrotowego uwzględnione w cenach wyrobów nabywanych z przeznaczeniem na eksport oraz kwoty podatku pobranego przez urzędy celne.”

b) ust. 3 skreśla się, a dotychczasowy ust. 4 oznacza się jako ust. 3;

3) w § 3:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Zwrotu podatku, o którym mowa w § 2, jednostka gospodarcza dokonuje przez potrącenie kwoty zwracanego podatku od podatku obrotowego uiszczanego z innych tytułów. Jeżeli w danej jednostce gospodarczej nie występuje zobowiązanie w podatku obrotowym z innych tytułów lub kwota podlegająca potrąceniu jest wyższa niż kwota podatku obrotowego z innych tytułów, właściwy urząd skarbowy dokonuje zwrotu podatku z dochodów budżetu państwa z tytułu podatku obrotowego w terminie 10 dni od dnia złożenia przez podatnika rozliczenia.”